

הקטן, שדמה בכל לאב הטיפוס היהודי הי-
שיגרתו מברוקלין, לא היה אלא המחצית
החיה מצמד מחברי סיפורי-המתח המפורסם
ביותר בעולם, שכונה עצמו בשמו של
גיבור ספריו, אלרי קווין.
ואם את מותחניהם המפורסמים מכירים
הכל, אך מעטים יודעים שמאחרי השם אלרי
קווין מסתתרים שניים: פרדריק דאני
ודודנו לי, שנפטר בשנת 1971. "מעטים
עוד יותר", טוען דאני, "יודעים כי אני
ודודני נולדנו בברוקלין, כמו כל היהודים
הטובים האחרים בסביבה.
"לי ואני עבדנו יחד 43 שנים", הוא
מספר, "ורבנו עוד יותר מגילברט וטאליבן,
אבל אחרי שמתרגלים לחשוב בשניים, קשה
מאד להתרגל לכתוב לבד."
תעלומת הזכויות. למרות שהשנים

(המשך מעמוד 36)
רק פעם אחת התביישתי, כאשר כתבתי
לשתי בחורות מיכתבים, ובטעות שלחתי
לכל אחת את המיכתב של השניה, אבל
הן הבינו אותי. כל אחת ידעה שיש לי
עוד אחרות.
עם אשתי התחתנתי לפני עשר שנים,
וכל שנה אנחנו מבילים ביחד שמונה
חודשים. את השאר אני מבלה בנסיעות.
לפעמים אני לוקח אותה איתי. היא אשה
נהדרת, ואני אוהב אותה מאד. היא יודעת
מה שאני עושה.
הרבה בחורות מצלצלות אלי הביתה,
אבל לא איכפת לה. נישואיני היו נשואין
מאורגנים. הכרתי אותה רק ביום התחונה.
היום היא בת 22, ויש לי שני ילדים
חמודים שאני מאד מתגעגע אליהם.
האשה לחוד והבחורות לחוד — זוהי
המדיניות שלי, ואני מאושר בחלקי, כי
לגבי שני הדברים החשובים בחיים הם
הטיסה והבחורות.

ישראלים בחו"ל

אור לגויים

כיצד רואה הקונסול
הישראלי בניו יורק
את עתיד המדינה

"יש בה שמש / יש בה ים / עבודה /
ובית חם..." מבשר שיר הפירסומת של
מישרד-הקליטה המושמע עתה כעשרים
פעמים בשבוע בתחנת הרדיו בעברית ב-
ניו יורק.

השמש, הים, העבודה והבית החם הם
אביזרי המשיכה הפיתוי של מישרד-
הקליטה בירושלים לפזורה הישראלית ב-
ארצות-הברית. בתקציב של חצי מיליון
ל"י לחודשים הקרובים — ועם מנגנון
ענק של עשרות פקידים ושליחים פולי-
טיים ומפלגתיים ברחבי ארצות-הברית —
מנסה המישרד, מחסרה-העבודה והמובטל,
בהעדר עליה יהודית לישראל, להחזיר יש-
ראלי לרפואה ארצה.

הקונסול הכלכלי של ישראל בניו יורק,
משה אבנימלך, התגייס אף הוא למלאכה,
בפרוזה: בראיון מוקלט עם נילי ינאי,
מנהלת השידורים בעברית, אמר אבנימלך
כי הישראלים יוכלו עתה לחזור לישראל,
ואתם מאות אלפי יהודים אמריקאיים,
שלבדרי הקונסול, "לא באו עד עתה לישראל
ראל מסיבות מובנות".

מה השתנה? השלום! "השלום הישרי-
אלימזרי", אמר אבנימלך, "יתן לישראל
מעמד מיוחד: הפירמות האמריקאיות יקיי-
מו בישראל את מישרדיהן למיזרח התי-
כון, והישראלים יהיו המתווכים בין האמרי-
קאים לערבים... המשימות המיסחריות
והעסקיות, שיטילו עלינו האמריקאים
מתאימות במיוחד להרכב הדמוגרפי של
העם היהודי... נוכל לחזור ולשמש כמע-
מד הבינוני של המיזרח התיכון, תפקיד
שמלאו היהודים בכל הדורות שבהם שכנו
באזור..."

נילי ינאי שאלה: "אתה חוזה, איפוא,
שכל המטרות הלאומיות של הציונות ישר-
תנו מעתה. הציונות המעשית שאפה לכך
שהעם היהודי יהפוך מסוחרים ועובדי-
מיקצועות-יתרון לעובדי-כפיים וליצרנים."
הקונסול לא התבלבל: "אומנם לא
תהיה זו עבודת-כפיים, אלא עבודת-מוח
— עבודה המכבדת את עושיה. עבודת-
כפיים אינה הכרחית להגשמת הציונות.
להיפך, היהדות שואפת להיות אור לגויים,
ואנו נהיה אור למיזרח התיכון."

אורחים

הביקור המיסחורי

אלרי קווין ביקר
בישראל בחשאי ובאין
יודע, כמיטב מסורת
סיפרי המתח שלו

הישיש קטן-הקומה, הממושקף ועטור
הזקן המאפיר, שנרשם בשם פרדריק דאני
במלון ה"ילטון" התל-אביבי, לא היה זוכה
אף במבט שני מפקיד-הקבלה, אילמלא פרט
קטן אחד. אחרי שסיים את הרישום וכמעט
שפנה ללכת, פלט מבלי-משים: "אם ישאלו
בטלפון על אלרי קווין — זה אני."
פקיד-הקבלה עצר את נשימתו — האישי

סופר-מתח אלרי קווין
אולי לבוא ולהשתקע

חולפות, ממשיך פרדריק דאני וכותב
לבדו, תחת השם אלרי קווין, וחוגג כיום
50 שנה להוצאת-האור של המתחן הרא-
שון שכתב, 38 שנים לירחון סיפורי-המתח
היוצא לאור בארצות-הברית, ושלוש שנות
נישואין לרעייתו השלישית (משתי הרא-
שונות התגרש). שעמה בא לישראל.
"איני יודע למה", הוא אומר, "אבל זו
רק הפעם הראשונה שאני מבקר בארץ,
ואיני יכול להפסיק להתרגש מכל מה שאני
רואה כאן. איני מסוגל לתפוס כיצד במדינה,
המיטלטלת בין קשיים אובייקטיביים כלי-
כליים ופוליטיים כאלה, הצלחתם לבנות את
אשר בניתם. זהו מיסחורין אמיתי בעיני."
כך אומר אלרי קווין, שאת כל 14 הימים
שבילה בישראל באין יודע, הקדיש לטיולים
לאורכה ולרוחבה של הארץ.
התיור עורר בו אולי השק לבוא ולהשתקע
בישראל, לעת פרישה. "פרישה, אין פיר-
ושא חלילה להפסיק לכתוב", הצטחק
אמן-המתח, "אני עדיין משתוקק ומצפה
מדי בוקר לא רק לכתוב, אלא גם
לקרוא סיפורי-מתח של אחרים, צעירים
ממני, המשגלים אלי את כיתביהם עבור
כתב-העת שלי, ואם יש בישראל סופרים
המעוניינים לשלוח אלי את סיפוריהם
לפירסום, הם יתקבלו בברכה."
המיסחורין הגדול ביותר בעיניו של
מיקצוען כדאני, הוא גורל זכויות היוצרים
של ספריו שלו בישראל. מאחר שאיש לא
גילה את אוננו בדבר המיספר והכמות של
ספריו שהוצאו לאור בישראל עד היום
החליט, בהודמנות חגיגית זו של ביקורו,
להתחקות בעצמו אחר התעלומה.
"אין דבר", הוא אומר, "כשביקרתי ב-
יפאן, לפני כמה שבועות, גיליתי שמכרו
שם 20 מיליון סיפרי אלרי קווין מבלי
שיעבירו אלי אף פרוטה אחת. אין כל
סיבה שבישראל לא יקרה דבר דומה."

אפשר...

לשחות אתו... לרקוד אתו... להתעמל אתו... לרכב אתו...
לשחק אתו... לרוץ אתו... לרוחץ אתו... לטייל אתו...
לבלות אתו... וגם...

לזכות בפרסים!

השתתפי

במבצע הפרסים הגדול
של טמפוני או-בה

ואת עשויה לזכות באחד מ-111 הפרסים יקרי הערך:

פרס ראשון:

חופשת שבוע ברודום

באביב — כולל טיסה!

<p>10 חולצות אפנתיות</p>		<p>10 אנתיים בנדיים</p>
<p>10 זוגות נעליים אפנתיות</p>	<p>10 בקבוקי בושם איב סאן לורין</p>	<p>10 מערכות למיטה (2 ציפיות וסדין גדול)</p>
	<p>20 אריזות שי Body Lotion + 2 סבונים</p>	
<p>20 אריזות שי (סבון, מי קולון וטאלק)</p>	<p>20 אריזות שי (בושם מיני ספריי + 2 סבונים)</p>	

סיפורי-מתח

הטמפון הקטן שכבש את העולם.

כל שעליך לעשות — גזרי:

4 מכסים של קופסאות 10 טמפוני או-בה או
2 מכסים של קופסאות 40 טמפוני או-בה או
מכסה אחד של קופסאות 80 טמפוני או-בה
ושלחי אל: מבצע או-בה, ת.ד. 2115, חיפה
בעיון: שמך, כתובתך וגילך.
המעטפות שתגיענה עד ה-25.12.78
תשתתפנה בהגרלה שתערך בפקוח
רואה חשבון.
אפשר לשלוח יותר ממעטפה אחת!

עובדי החברה אינם רשאים להשתתף במבצע